

Spoštovani farani!
Šmarnice so odcvetele in so – tako je vsaj želeti – v našem svetu zapustile prijeten vonj po majniku, materinski-Marijini toplini in po vsem tistem, kar nas dviga v območje bolj človeškega in božjega.
Šmarnična pobožnost je sicer zajela le peščico šmarničarjev, toda ali Mati ne ljubi tudi tistega svojega otroka, ki na razburkanih valovih vsakdanjika težko najde varen pristan v njeni bližini!? Da, prav tako, morda še bolj! Naši ljudje, razkropljeni širom po svetu, to dobro vedo, zato so ohranili vrednote, ki jih je pesnik že kdaj postavil visoko na svetilnik: jezik, domovina, Bog. To je njihova in naša identiteta in tudi na »majniški način« jo utrjujemo.

Pa ne le na manjiški; tu je mesec, ki bo mineval v znamenju Jezusovega Srca. Majnik z znamenju šmarnic, rožnik-junij za v znamenju vrtnic. Jezusova slika ali kip z gorečim srcem na prsih je podoba in znamenje veličine in moči Boga, ki neizmerno ljubi človeka. Potopiti svoje življenje

v ljubezen Boga, to je eno osnovnih zgodovinskih in sodobnih spoznanj vere, to je iz življenja z Jezusom. Ker je Jezus popolnoma zastonj daroval sebe za človeka, je vsaj nekoliko sorazmerno, če človek, kolikor le zmore, vse izroča v božje roke. To je priznanje božje oblasti, ki zahteva resnico in pravico ter daje usmiljenje in prizanašanje – z eno besedo: svobodo. Božja pravica se izkaže kot ena sama velika Ljubezen nad človekom. Kaj to prinese, spoznava vernik, ko v tem prepričanju zaživi. Vendar to ni tako lahko, kot se sliši ali zapiše. Kdo od nas ne pozna bremen, ki se naberejo v življenju? Ni lahko vseh zamer in vse jeze, vseh krivic, vseh žalitev in nemoči enostavno potopiti v Srcu Jezusovem. Človeštvo potrebuje za to večjo moč, ki je samo nima. Zato je po Cerkvi ponujena roka božje milosti v moči Jezusovega odrešilnega dejanja edini izhod, kjer se na koncu tunela zagotovo pojavi svetloba. Bog pomiri človekovo srce, ko ga naravna na posnemanje svojega Srca. Pomirjen človek pa lahko podeli mir (prizanašanje, ki gane sam prejel) tudi sočloveku. In ta ga mora sprejeti, da bi ga užival. Tega daru primanjkuje svetu in nam.

Meseca, polnega rož – po katerih se tudi imenuje - pa se gotovo najbolj veseli mladi rod; počasi se zapirajo vrata razredov in veroučnih prostorov, v ospredje pa stopa vse tisto, kar dopolnjuje knjige-zvezke in sedenje ob njih: narava, morda kakšen konjiček, letne počitnice,… družina, ki bo končno lahko vsaj malo bolj skupaj.

Kako se bo vse to poznalo v življenju velike družine – župnije? Če tako, da bomo ohranili pripadnost le-tej in jo prakticirali (čeprav kje na obali-otoku, v hribih oz. kjerkoli že), potem bo tudi čas, ki prihaja, milostni čas. Naj bo tako! p. Jože

iz življenja župnije, iz življenja župnije, iz življenja....

Birma in prvo sv. obhajilo

Ob župnijskih praznikih, ki nam jih narekuje liturgično leto (božič, velika noč, binkošti, Marijini prazniki,…) sta vsakoletno prvo sv. obhajilo in birma – le/ta v novejšem času vsako drugo leto – slovesnosti, ki župnijsko življenje najbolj ohranjata oz. poživljata. Prvoobjajanci in birmanci se pogosteje srečujejo, obojni starši se

povezuejo med seboj in s katehetom oz. župnikom, pri vseh se zopet »prebudi« zavest pripadnosti župniji in župnijskemu občestvu. Vse omenjeno vsled vsakdanjih skrbi, ki nam jih življenje prinaša, nekoliko zbledi, zato so takšni »milostni« dnevi še kako dobrodošli v župnijskem življenju. Letos je 27 naših osnovnošolcev 8. in 9. razreda prejelo zakrament sv. birme, 10 pa je bilo prvoobhajancev. Okrepljeni so z zakramentoma, ki nas vključujeta v župnijsko življenje; krepita pripadnost občestvu in nas po občestvu tudi ohranjata »v navezi« z Bogom. Tako bi naj današnji kristjani razumeli oz. doživljali župnijo oz. oltarno občestvo. Želimo si, da bi tudi vsi omenjeni mladi prejeta zakramenta tako razumeli in tako doživljali. Občestvo in mi z njim pa smo povabljeni, da z molitvijo spremljamo naš mladi rod, da bi ohranil vero in vrednote, ki iz nje izhajajo in nas ohranjajo kot kristjane in kot narod, ki je v vseh, nemalokrat težkih in zahtevnih okoliščinah vztrajal in obstal. Že Trubarjevo življenjsko vodilo »Stati inu obstati« je bilo tako, naj tako ostane tudi v naših dneh.

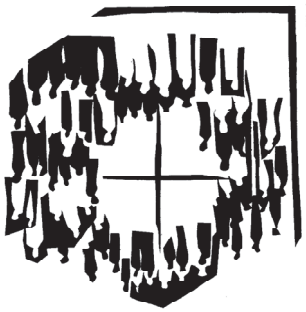
<u>Sklep veroučnega leta</u>

Približujejo se dnevi, ko bosta šola in veroučna šola zaprli vrata in se bodo šolarji in veroukarji znašli v počitnicah. Če se nekdo naenkrat znajde v novih okoliščinah, se rado zgodi, da je zbegan in negotov. Za naš mladi rod to ne bi smelo veljati, saj si vsi starejši (starši, stari starši, župnik-katehet, učitelji, predsedniki društev,…) želimo, da bi tudi v poletnem času živeli povezani med seboj. Župnija ostaja skupnost, ki nikoli ne zapre svojih vrat! Tudi v poletnem času ne. Zato ostaja oktualna spodbuda oz. povabilo, da nedelja ostane Gospodov dan, doma ali na počitnicah. Veroučno leto se bo končalo z zahvalno sv. mašo v nedeljo 9. 6. ob 10h pri Novi cerkvi. Vsi veroukarji lepo vabljeni, posebno še obe birmanski skupini.

Župnijsko življenje »malo drugače«

Nič takega, da bi bilo drugačno. Kljub vsemu pa naj ne bo odveč, če povemo, da bo župnik p. Jože od 17. do 21. 6. odsoten – duhovne vaje v Assisiju (pri frančiškovskih – minoritskih izvirih). Redne delavniške sv. maše v tem času ne bo, za nujne stvari pa se obrnite na videmski samostan oz. tamkajšnjo minoritsko skupnost; tudi po tel. 02 764 11 61.

Zaključek pastoralnega leta

Župnijsko življenje je v poletnem času navadno nekoliko »v prostem teku«. Redna srečanja skupin se nadaljujejo z začetkom novega pastoralnega leta, ki gre »z roko v roki« s šolskim letom. Iztekajoče se pastoralno leto pa bi radi sklenili s skupnim in zahvalnim srečanjem za vse župnijske skupine (ŽPS, pevski zbor, Frančiškova skupina, Karitas, gospodarski svet). Zahvalna sv. maša bo 24. 6. ob 18h, po maši pa za vse skupine skupno druženje.

Romanje na Ptujsko Goro

Na prvo nedeljo v malem srpnu (juliju) 7. 7. oz. v nedeljo po »šentvoršci« (god Ptujskogorske Matere Božje) naša in videmska župnija romata na Ptujsko Goro. V julijskem župnijskem listu bi bilo prepozno spomniti na to, zato tukaj. Pripravo bogoslužja si z videmsko župnijo delimo; letos poskrbimo za molitveno uro pred 10. sv. mašo, le-to pa bo daroval zlatomašnik p. Emil Križan.

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik
e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191